

VI Czwartek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (J 16,16-20): W owym czasie Jezus tak rzekł do uczniów: «Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie». Wówczas niektórzy z Jego uczniów mówili między sobą: «Co to znaczy, co nam mówi: "Chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie"; oraz: "Idź do Ojca?"» Powiedzieli więc: «Co znaczy ta chwila, o której mówi? Nie rozumiemy tego, co mówi». Jezus poznał, że chcieli Go pytać, i rzekł do nich: «Pytajcie się jeden drugiego o to, że powiedziałem: "Chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie?" Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie wesołił. Wy będziecie się smucić, ale smutek wasz zamieni się w radość».

«Smutek wasz zamieni się w radość»

Rev. D. Joan Pere PULIDO i Gutiérrez
(Sant Feliu de Llobregat, Hiszpania)

Dzisiaj ponownie kontemplujemy Słowo Boże z pomocą Jana Ewangelisty. W tych ostatnich dniach Wielkanocy czujemy szczególny niepokój, chcemy, aby uczynił naszym to Słowo i zrozumieł je. Te same obawy mieli pierwsi uczniowie, obawy wyrażone dogłębnie w słowach Jezusa — «Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie» (J 16,16) — koncentruje napięcie na naszych niepokojach wiary, na poszukiwaniach Boga w naszym codziennym życiu.

Dziś chrześcijaństwo czuje ten sam potrzebny co chrześcijaństwo z pierwszego wieku. Chcemy zobaczyć Jezusa, potrzebujemy doświadczyć Jego obecności w nas, aby wzmocnił naszą wiarę, nadzieję i miłość. Dlatego wywołuje w nas smutek myśli, że nie ma Go wśród nas, że nie możemy dotknąć ani poczuć Jego obecności, czujemy i słyszymy Jego słowa. Ale ten smutek zamienia się w głęboką radość, kiedy doświadczamy Jego silnej obecności wśród nas.

Ta obecność, tak nam to przypomina? Jan Pawe? II w swojej ostatniej encyklice *Ecclesia de Eucharistia*, materializuje si? —w sposób szczególny— w Eucharystii: "Ko?ció? ?yje dzi?ki Eucharystii. Ta prawda wyra?a nie tylko codzienne do?wiadczenie wiary, ale zawiera w sobie istot? tajemnicy Ko?cio?a. Na ró?ne sposoby Ko?ció? do?wiadcza z rado?ci?, ?e nieustannie urzeczywistnia si? obietnica: 'A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, a? do sko?czenia ?wiata' (Mt 28,20). (...) Eucharystia jest tajemnic? wiary i jednoczenie "tajemnic? ?wiat?a". Za ka?dym razem, gdy Ko?ció? sprawuje Eucharysti?, wierni mog? w pewien sposób ponownie prze?ywa? do?wiadczenie dwóch uczniów z Emaus: «Otworzy?y si? im oczy i poznali Go» (?k 24, 31).

Pro?my Boga o g??bok? wiar?, o sta?y niepokój, który ucichnie w ?ródle eucharystycznym, s?uchaj?c i rozumiej?c S?owo Bo?e; jedz?c i syc?c g?ód w Ciele Chrystusa. Niech Duch ?wi?ty wype?ni ?wiat?em nasze poszukiwanie Boga.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Najpierw z?o?y? swoj? ofiar? tu na ziemi, kiedy poniós? najgorsz? ?mier?. Nast?pnie, przyodziany w now? szat? nie?miertelno?ci, wszed? do sanktuarium przez sw? w?asn? krew, to znaczy do nieba, z?o?y? przed tronem Ojca niebieskiego t? krew o ogromnej warto?ci, któr? raz na zawsze przela? za wszystkich ludzi, grzeszników» (?w. Jan Fisher)

•

«Nie odnajdziemy ?ycia, je?li pozostaniemy smutni, bez nadziei i zamkni?ci w sobie. Zamiast tego otworzmy nasze zapiecz?towane groby Panu, aby Jezus móg? wej?? i nape?ni? je ?yciem. On chce przyj?? i wzi?? nas za r?k?, aby wyrwa? nas z udr?ki» (Franciszek)

•

«Chrystus powiedzia? przed swoim Wniebowst?pieniem, ?e nie nadesz?a jeszcze godzina chwalebnego ustanowienia Królestwa mesja?skiego oczekiwanego przez Izraela, które wed?ug proroków mia?o przynie?? wszystkim ludziom ostateczny porz?dek sprawiedliwo?ci, mi?o?ci i pokoju. Czas obecny jest wed?ug Chrystusa czasem Ducha i ?wiadectwa» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 672)